

L'associació al 1974

En aquesta primera assemblea es proclama constituïda l'Associació d'Antigues Alumnes de l'Escola de Bibliotecàries de Barcelona.

Considerem aquesta Associació com la continuadora de la que fou famosa Agrupació de l'Escola de Bibliotecàries, fundada l'any 1930, i també de l'Agrupació Professional de Bibliotecàries, de curta vida, ja que va néixer l'any 1937.

És agradable comprovar que d'aquesta continuïtat en dona bona fe la presència aquí de companyes que van formar part d'aquestes agrupacions, i fins i tot jo mateixa en sóc una modesta prova, ja que l'any 1937 vaig ser nomenada vocal de segon curs de l'última junta que es va formar a l'A.E.B. (Agrupació Escola de Bibliotecàries).

Mentre buscava papers d'aquella època m'ha emocionat, i deprimit alhora, comprovar com són de semblants —encara!— els propòsits i els problemes que ens afecten. I així es manifesta en aquests breus extractes d'un article publicat al *Butlletí de l'A.E.B.* del març del 1937 amb motiu de la creació de l'Agrupació Professional de Bibliotecàries de Catalunya que, en certa manera, semblen reflectir també la situació actual. Diu: «Voldríem tenir prou força convincent per desvetllar el

sentiment de solidaritat professional (...). Abans que tot som bibliotecàries; el lloc on exercim és accidental (...). Cal ajudar-nos mútuament establint un contacte més intens entre les bibliotecàries de promocions més antigues i les de les noves, entre les foranes i les de ciutat, entre les de la Generalitat i les que no ho són (...). Aquesta Agrupació podrà treballar exclusivament per a tot el que afecta a l'exercici de la nostra carrera (...). Aquest contacte ens estimularà i farà més eficaç la nostra actuació. Els suggeriments de cada una seran els beneficis de totes. Formarem la Borsa de Treball per a les companyes en atur forçós. No volem que hi hagi cap biblioteca sense bibliotecària i hem d'aconseguir també que no hi hagi cap poble català sense biblioteca (...).

És a dir, defineixen la mateixa urgent necessitat de col·laboració, promoció professional, borsa de treball i lluita contra l'intrusisme que perjudica el bon nom de la professió.

Tornar a tenir una Associació no ha estat gens fàcil. Moltes de les nostres companyes hi han esmerçat temps i esforços, que hem d'agrair, fins a fer-la possible, i no deixaré d'esmentar les que van promoure la primera petició al Govern Civil: Olga Castells, Carmina Illa, Maria Forn, M. Rosa Marinello,

M. Dolors Ponsati, Pilar Llopart, Margarida Bladi i M. Teresa Sastre. Aquesta última forma part d'aquesta junta, a la qual esperem que aportarà el magnífic esperit d'aquest grup.

Els treballs preliminars, lloables i intel·ligents, forçosament com tots els pioners han estat dispersos i faltats de coordinació a causa de moltes dificultats que esperem que quedaran esmenades ara que tenim la possibilitat d'èxit a solucions suficientment aptes i satisfactòries (...).

Abans d'acabar aquestes paraules voldria recalcar el fet indiscutible de la nostra professionalitat: sembla que no som els únics bibliotecaris del món civilitzat que necessitem estar-ne convençuts ja que cap als anys cinquanta un insigne bibliotecari britànic va creure convenient de fixar les premisses següents: «perquè un treball tingui caràcter de professional és indispensable que s'hagin seguit estudis especialitzats, que utilitzi tècniques adequades i que respongui a una demanda real de la societat».

Som professionals, no hi ha dubte, i caldria que totes les que exercim de bibliotecària tinguéssim plena consciència del que això significa. És a dir, es tracta de sentir una vocació, sí; de l'amor als llibres i a la cultura, també; però així mateix, i no sempre en segon lloc, es

tracta de l'obligació d'aprendre tècniques difícils, especialitzades i posades al dia, de la necessitat de l'esforç intel·ligent i continuat, i del desig incansable de millorament en tots els ordres, tant culturals i espirituals com econòmics i de promoció.

Volem que els nostres serveis i sacrificis per a la comunitat social siguin eficients i actualitzats, però també exigim que siguin degudament reconeguts i apreciats i que rebin una remuneració digna i adequada. Per tal d'aconseguir aquesta finalitat, es recomana que l'Assemblea aquí constituïda formuli el propòsit de lluitar solidàriament i efectivament.

Rosa Ricart Ribera

(Paraules adreçades a la primera assemblea de l'Associació d'Antigues Alumnes de l'Escola de Bibliotecàries de Barcelona. Barcelona, 10 de desembre de 1974)